

2015 06 22 d. Vilnius

Lietuvos istorijos instituto Mokslo tarybos pirmininkui gerb. Artūriui Duboniui

Lietuvos istorijos instituto Vyriausiajai buhalterei gerb. Marytei Maskaliūnienei

Žiniai: Konstitucinio Teismo pirmininkui gerb. Dariui Žalimui

2015 m. gegužės 21 d. nutartimi Vilniaus miesto apylinkės teismas keturiems mėnesiams išdėstė 912,30 EUR sumą, kurią aš privalau sumokėti Lietuvos istorijos institutui už bylinėjimosi išlaidas byloje, kurioje bandžiau apginti savo garbę ir orumą, ryšium su šmeižikiškais prasimanymais, paskelbtais knygoje „Solidarność – Sąjūdis: początek strategicznego partnerstwa. Sąjūdis – Solidarność: strategicznės partnerystės pradžia“, kurios autorius yra Lietuvos istorijos institutas.

Knygoje pateikiama tarptautinės konferencijos – apskritojo stalo – surengtos Varšuvos Karališkuosiuose rūmuose 2008 m. rugsėjo 5 d., medžiaga. Įžangos žodį knygai parašė Instituto darbuotojas Česlovas Laurinavičius, kuris buvo minėtos konferencijos moderatorius. Tais pačiais metais Instituto mokslininkai Č. Laurinavičius ir V. Sirutavičius modifikuotą šmeižikiškų prasimanymų variantą perkėlė į Lietuvos istorijos instituto išleisto „Lietuvos istorijos“ XII tomo I dalį, kurios redaktorių kolegijoje buvo ir dabartinis Instituto direktorius Rimantas Miknys.

Reikėtų pastebėti, kad konferencijoje su Lietuvos delegacija dalyvavo ir kalbėjo ilgametis slaptas KGB bendradarbis V. Čepaitis, tai nustatė Lietuvos Respublikos teismas. Savo ruožtu Lietuvos Respublikos Konstitucinis teismas KGB pripažino nusikalstoma organizacija. Tačiau Č. Laurinavičius tarptautinės konferencijos dalyviams V. Čepaitį pristatė taip: „(...) *Tai intelektualas, disidentas, lenko Milošo pasekėjas Lietuvoje, turbūt taip galėčiau pasakyti. Ir Sąjūdžiui prasidėjus tapo aktyviu jo nariu ir tokiu reikšmingu politiku, netgi kartais buvo vadinamas kardinolu. Gal pilkuoju, gal šviesiuoju, bet tai, žinoma, liudijo, kad jis yra labai kompetentingas ir tam pasišventęs žmogus...*“

Pažymėtina tai, kad Instituto direktorius R. Miknys, atvykęs į teismo posėdį su moksliniu darbuotoju V. Sirutavičiumi, ir kartu ginčydamas, kad Institutas yra paminėtos knygos su šmeižikiškais prasimanymais autorius, „pamiršo“ pranešti teismui, kad leidinys visa apimtimi Institutui buvo pateiktas turiniui derinti, ir tuo pagrindu Č. Laurinavičius parašė įžangos žodį. Be to, siekdamas įtikinti teismą paskelbtų šmeižikiškų prasimanymų pagrįstumu, R. Miknys įteikė teismui Konstitucinio Teismo pirmininko Dariaus Žalimo 2009 03 09 d. portale www.bernardinai.lt paskelbtą straipsnį, neva patvirtinantį mano ir kitų Aukščiausiosios Tarybos deputatų išvyką į Maskvą dėl balsavimo 1990 m. kovo 11 d. Tačiau D. Žalimas pareiškė, kad buvo kaip tik atvirkščiai – neva jis, rašydamas straipsnį, rėmėsi Č. Laurinavičiaus ir V. Sirutavičiaus pateikta medžiaga „(...) garsių Lietuvos istorikų, kurių kompetencija ir atliktų tyrimų patikimumu neturiu pagrindo abejoti“ , kuri iš tikrųjų yra šmeižtas.

Taigi faktai rodo, kad pirmiausia paminėtų žmonių ratas ne tik neieško istorinės tiesos, o netgi atvirkščiai – iškreipia ją ir skleidžia šmeižikiškus prasimanymus. Be to, neturi pilietinės drąsos pripažinti savo klaidų ir net klaidino teismą.

Tad be patirtos moralinės ir finansinės žalos prieš teismo procesą ir jo metu įgijau labai svarbios informacijos ir pamačiau tikruosius Lietuvos istorijos instituto, jo direktoriaus R Mikniaus, Instituto darbuotojų Č. Laurinavičius ir V. Sirutavičiaus veidus bei darbus, už tai esu nepaprastai dėkingas.

Todėl nutariau, kad mokėdamas priteistą iš manęs Lietuvos istorijos institutui 912,30 EUR sumą lygiomis dalimis – kas mėnesį po 228,07 EUR, kaskart pridėsiu po 8 eurocentus – po 3 eurocentus R. Mikniui bei Č. Laurinavičiui ir 2 eurocentus V. Sirutavičiui. Tai bus kukli, pagal galimybes, mano asmeninė dovana jiems.

Prašau Lietuvos istorijos instituto vyr. buhalterę paminėtas sumas išmokėti nustatyta tvarka R. Mikniui, Č. Laurinavičiui ir V. Sirutavičiui, o rugsėjo mėnesį, pasibaigus mokėjimams, pranešti man, ar šie Instituto darbuotojai tikrai gavo mano dovanotas sumas.

R.Maceikianec, Lietuvos Respublikos pilietis